

BESTLIWY (3) ai

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie e jasne (tak bestyja).

n sg G bestliw(e)go (1). ◇ pl N subst bestliw(e) (1). ◇ G bestliwych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z tych samych przykładów).

Pożądliwy, niepowściągliwy, rozpustny [bestialis Łac sr] (3) : A o roftárgánie fie theż nieboię/ bo náfze Polki nie fą beftliwe. GórnDworz V; Temu práwi kto ieft ná vrzędzie/ nie telko ręcze od bránia podarkow/ ále y oczy od weźrzenia beftwliwego [!] trzebá mieć powfcięgliwe. GórnDworz Aav; á tę wŷzytkę ípráwę około praw poruczmy ludziom w práwie biegłym/ Filozofom y Historykom/ iáko tym/ ktorzi wždy wiefłzy rozfádek máią/ á fkromnieyfzych y nie ták beftliwych namiętności [et minus perturbatis affectibus]/ iáko infzi ludzie/ vzywáią. ModrzBaz 97.

BZ